

Odată ca niciodată

Nițu Cristina

De vrei sa ajungi intr-un taram indepartat,
Pregateste-te pentru un drum incovoiat.
Strabate oglinda de gheata a lacului meu de lacrimi
Si treci cu neînfricare prin vampaia cetelor de serafimi.

La malul meu pustiu se aduna lebedele infrigurate
Pregatite sa adoarma sub un cer mai bland,
Presarat candva cu fine pete de argint, acum spulberate
De un vechi maestru cu un nume de sfant.

Luna cea codasa se ascunde dupa al sau fular de nori
Din cand in cand mai trage cu ochiul, facand furori,
De dupa un pisc inalt, invesmantat in alb diamant,
De parca vulturul plesuv ar invita-o la dans, constant.

Pasesti cu pasi delicati pe o poteca inmiresmata
De ale sperantei flori si frunze imbujorata.
Iata si un vulpoi cu camasa-i sfartecata,
Dintr-o poveste de mult uitata.

Stihiile si asprul ger te spulbera din departare,
In luminisul pierdut poti sa ajungi, e binecuvantare!
Crede-ma pe cuvânt si ai rabdare,
Urmeaza-ti harta cusuta in buzunar si vei avea scapare!